

Medlemmer bor ude i Landdistrikterne, være en vigtig Opgave for Bankraadet at skaffe Oplysninger om dem, der søger Laan i Banken.

Der findes i Lovforslagets § 9, 6te Stykke, en Bestemmelse, der lyder saaledes: „Saafremt et Medlem af en Banks Bestyrelse eller Direktion, en Filialbestyrer eller anden Funktionær i Banken udpeges til paa Bankens Vegne at føre Tilsyn med et af Bankens finansieret Foretagende, maa den paagældende ikke modtage noget Vederlag af vedkommende Foretagende“. Vi stillede fra vor Side i Udvalget Ændringsforslag om, at denne Bestemmelse skulde udgaa, fordi vi syntes, at den var uklar, men efter at man fra alle Sider i Udvalget har erkendt, at Bestemmelsen ikke skulde tage Sigte paa Bestyrelsesmedlemmer i et saadant Foretagende, men paa den tilsynsførende — for at nævne et Eksempel som Schack Eyber, der i sin Tid var ansat i Landmandsbanken og førte Tilsyn med en Række Foretagender, der finansieredes af Landmandsbanken —, altsaa, efter at man fra alle Sider har erkendt, at det er saadanne specielle Tilfælde, man gennem denne Bestemmelse tager Sigte paa, har vi kunnet gaa med til Gennemførelse af denne Bestemmelse og ogsaa anset den for naturlig.

I Ændringsforslag Nr. 16 tales der om et Netto-Anfordringstilgodehavende. En lignende Bestemmelse findes i Lovforslaget. Ogsaa hertil havde vi stillet Ændringsforslag, fordi vi mente, at denne Bestemmelse var uklar, mensaaledes som Bestemmelsen forklares i Betænkningen, kan vi tiltræde Udvalgets Ændringsforslag og anser det for naturligt.

I Ændringsforslag Nr. 18 findes en hel Række Bestemmelser til Begrænsning af den Kredit, en Bank maa give en enkelt Kunde. Det Procenttal i Forhold til Egenkapitalen, som der er opstillet, gælder for Engagementer i al Almindelighed, men der er saa anført en hel Række Undtagelser, Undtagelser, som vi fra vor Side maa mene omfatter Kreditgivning paa et fuldt ud sikkert Grundlag. For øvrigt har vi ikke fra vor Side kunnet erkende, at det afgørende for et Engagement maa være dets Størrelse, det afgørende maa altid være Sikkerheden. Naar vi derfor har kunnet gaa med til denne Bestemmelse, er det for det første, fordi der gives en Række Undtagelser, og for det andet, fordi der ogsaa

gives Adgang til Dispensation, og denne Dispensation mener vi bør anvendes i alle Tilfælde, hvor Sikkerheden er utvivlsom, da det ikke kan være Meningen med disse Bestemmelser, at de skulde benyttes til at flytte aldeles sikre Forretninger fra Provinsbankerne over til Hovedbankerne.

Ændringsforslag Nr. 24 tilsigter at genindføre den nuværende Bestemmelse om Belaaning og Erhvervelse af egne Aktier. I al Almindelighed kan man sige, at det ikke er naturligt, at en Bank erhverver egne Aktier eller belaaner egne Aktier, men indenfor de nugældende snævre Grænser er det sikkert heldigt, at man giver en Bank Adgang til begge Dele.

Ændringsforslag Nr. 27 træffer Bestemmelse om Henlæggelserne til Reservefond. Regeringsforslaget gik ud paa at sætte Reservefondshenlæggelserne i Forhold til Aktiekapitalen, noget, der vilde medføre, at en Bank med stor Aktiekapital skulde lægge mere hen til Reserver end en Bank, som driver den samme Forretning, men har en mindre Aktiekapital. Vi mener ikke, at dette Ændringsforslag i alle Tilfælde rammer det rette, men da vi erkender, at det er i høj Grad gavnligt, at Banker konsoliderer sig saa meget som muligt, har vi ogsaa kunnet tiltræde dette Ændringsforslag.

Ændringsforslag Nr. 29 gaar ud paa, at 1ste Punktum i § 13, 5te Stykke, skal udgaa. Vi havde fra vor Side ogsaa ønsket, at 2det Punktum i dette Stykke skulde udgaa. Vi har næret Betænkelighed ved at lade Bankinspektøren paatage sig større Ansvar for Afskrivningerne end nødvendigt. Det er en meget vanskelig Opgave, man lægger paa Bankinspektøren, hvis han skal gribe ind med Hensyn til Afskrivninger, som Banken skal foretage. Det er let at afgøre, naar en Fordring er absolut god, og det er let at afgøre Afskrivningen, naar en Fordring er absolut værdiløs, men hvad der ligger derimellem, hviler jo paa et Skøn og et særdeles vanskeligt Skøn. Derfor kan man maaske nok sige som en Hovedregel, at Bankinspektøren altid, naar han skal skønne over Bankers Afskrivninger, skønner forkerkt, og det vil sikkert ogsaa blive Tilfældet i Fremtiden. Hvor der i en Bank er en dygtig og ansvarsbevidst Ledelse, vil Bankinspektøren være denne ganske underlegen, naar det gælder at skønne over Afskrivnin-